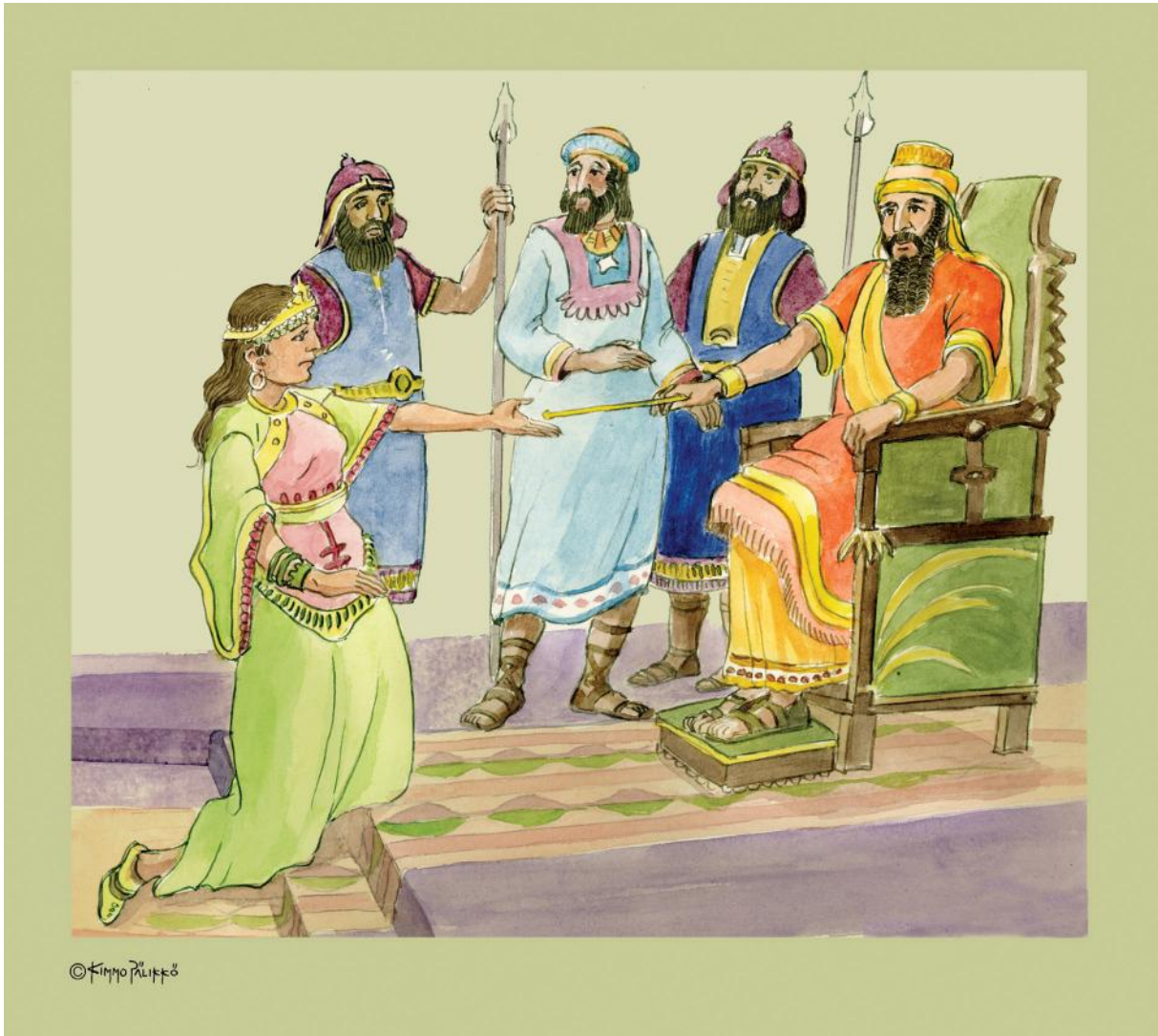

KUNINGATAR JA KANSA PELASTUVAT

Niin kuningas ojensi Esteriä kohti kultavaltikan, ja Ester nousi ja seisoi kuninkaan edessä.

1. Kertomuksen taustatietoja

a) Kertomuksen tapahtumapaikka
Susanin linna

b) Ajallinen yhteys muihin kertomuksiin
Jatkoa edelliseen

c) Kertomuksessa esiintyvät henkilöt

d) Vieraat termit

Katso kohta 8. juutalaisten kalenterivuosi (lähde: DigiIRT)

2. Itse kertomus Raamatusta

Ester 8. – 9. luku

Mordokai sai kuninkaan sinettisormuksen

Sinä päivänä kuningas Ahasveros lahjoitti kuningatar Esterille Haamanin, juutalaisten vastustajan, talon. Mordokai pääsi kuninkaan eteen, sillä Ester oli ilmoittanut, mikä Mordokai oli hänelle. Kuningas otti kädestään sinettisormuksensa, jonka hän oli otattanut pois Haamanilta, ja antoi sen Mordokaille; ja Ester pani Mordokain Haamanin talon hoitajaksi.

Haamanin määräystä ei voitu peruuttaa

Mutta Ester puhui vielä kuninkaan edessä ja lankesi hänen jalkainsa juureen, itki ja rukoili häntä torjumaan Haamanin pahuuden ja sen juonen, jonka tämä oli punonut juutalaisia vastaan. Niin kuningas ojensi Esteriä kohti kultavaltikan, ja Ester nousi ja seisoi kuninkaan edessä. Ester sanoi: "Jos kuningas hyväksi näkee ja jos minä olen saanut armon hänen edessänsä ja kuningas sen soveliaaksi katsoo ja minä olen hänen silmissänsä otollinen, niin kirjoitettakoon määräys ja peruutettakoon Haamanin juoni, ne kirjeet, jotka hän kirjoitutti tuhotaksensa juutalaiset kaikissa kuninkaan maakunnissa. Sillä kuinka minä jaksaisin nähdä kansaani kohtaavan onnettomuuden, kuinka jaksaisin nähdä sukuni surman!" Niin kuningas Ahasveros sanoi kuningatar Esterille ja juutalaiselle Mordokaille: "Katso, Haamanin talon minä olen lahjoittanut Esterille, ja hän itse on ripustettu hirsipuuhun, koska hän oli käynyt käsiksi juutalaisiin. Nyt kirjoittakaa kuninkaan nimessä sellainen juutalaisia koskeva määräys, kuin hyväksi näette, ja sinetöikää se kuninkaan sinettisormuksella; sillä kirjelmä, joka on kirjoitettu kuninkaan nimessä ja sinetöity kuninkaan sinettisormuksella, on peruuttamaton."

Nyt oli Mordokain vuoro kirjoittaa kuninkaan määräys

Niin kutsuttiin kuninkaan kirjurit silloin, kolmannessa kuussa, se on siivankuussa, sen kahdentenkymmenentenä kolmantena päivänä, ja kirjoitettiin, aivan niin kuin Mordokai käski, määräys juutalaisille sekä satraapeille, käskynhaltijoille ja maaherroille sataan kahteenkymmeneen seitsemään maakuntaan, Intiasta Etiopiaan saakka, kuhunkin maakuntaan sen omalla kirjoituksella ja kullekin kansalle sen omalla kielellä; myös juutalaisille heidän kirjoituksellaan ja kielellään. Mordokai kirjoitutti kuningas Ahasveroksen nimessä ja sinetöi kuninkaan sinettisormuksella. Hän lähetti ratsulähettiläiden mukana, jotka ratsastivat tammatarhoissa kasvatetuilla hovin hevosilla, kirjeet: että kuningas sallii juutalaisten jokaisessa kaupungissa, missä heitä onkin, kokoontua puolustamaan henkeänsä hävittämällä, tappamalla ja tuhoamalla kansan ja maakunnan kaiken aseväen, joka heitä ahdistaa, sekä

myös lapset ja vaimot, ja ryöstämään, mitä heiltä on saatavana saalista, samana päivänä kaikissa kuningas Ahasveroksen maakunnissa, kahdennentoista kuun, se on adar-kuun, kolmantenatoista päivänä. Kirjeen jäljennös oli julkaistava lakina jokaisessa maakunnassa, tiedoksi kaikille kansoille, ja että juutalaiset olisivat valmiit sinä päivänä kostamaan vihollisillensa. Hovin hevosilla ratsastavat lähetit lähtivät kuninkaan käskystä kiireesti ja nopeasti matkaan kohta, kun laki oli annettu Suusanin linnassa.

Mutta Mordokai lähti kuninkaan luota puettuna kuninkaalliseen punasiniseen purppuraan ja pellavapukuun, ja hänellä oli suuri kultakruunu ja viitta, tehty valkoisesta pellavakankaasta ja purppuranpunaisesta kankaasta. Suusanin kaupunki riemuitsi ja oli iloissaan. Juutalaisille oli tullut onni, ilo, riemu ja kunnia, ja jokaisessa maakunnassa ja kaupungissa, joka paikassa, mihin kuninkaan käsky ja hänen lakinsa tuli, oli juutalaisilla ilo ja riemu, pidot ja juhlat. Paljon oli maan kansoista niitä, jotka kääntyivät juutalaisiksi, sillä kauhu juutalaisia kohtaan oli vallannut heidät.

Puurim-päivät (lyhennettynä)

Kahdennessatoista kuussa, se on adar-kuussa, sen kolmantenatoista päivänä, jona kuninkaan käsky ja hänen lakinsa oli toimeenpantava, sinä päivänä, jona juutalaisten viholliset olivat toivoneet saavansa heidät valtaansa, mutta jona päinvastoin juutalaiset saivat valtaansa vihamiehensä, kokoontuivat juutalaiset kaupungeissansa kaikissa kuningas Ahasveroksen maakunnissa käydäkseen käsiksi niihin, jotka hankkivat heille onnettomuutta. Eikä kukaan kestänyt heidän edessänsä, sillä kauhu heitä kohtaan oli vallannut kaikki kansat. Kaikki maaherrat, satraapit ja käskynhaltijat ja kuninkaan virkamiehet kannattivat juutalaisia, sillä kauhu Mordokaita kohtaan oli vallannut heidät. Sillä Mordokai oli mahtava kuninkaan palatsissa, ja hänen maineensa levisi kaikkiin maakuntiin, sillä se mies, Mordokai, tuli yhä mahtavammaksi. Juutalaiset voittivat kaikki vihollisensa lyöden miekoilla, surmaten ja tuhoten, ja tekivät vihamiehillensä, mitä tahtoivat.

Mordokai lähetti kirjeet kaikille juutalaisille kuningas Ahasveroksen kaikkiin maakuntiin, lähellä ja kaukana oleville, säätäen heille, että heidän oli vietettävä adar-kuun neljäntoista päivää ja saman kuun viidettätoista päivää joka vuosi, koska juutalaiset niinä päivinä olivat päässeet rauhaan vihollisistansa ja heille siinä kuussa murhe oli kääntynyt iloksi ja suru juhlaiksi - että heidän oli vietettävä ne päivät pito- ja ilopäivinä ja lähetettävä toisilleen maistiaisia ja köyhille lahjoja. Juutalaiset ottivat pysyväksi tavaksi, mitä Mordokai oli heille kirjoittanut. He antoivat näille päiville nimeksi puurim,

puur-sanan (arpa) mukaan. ... Näiden puurim-päivien tuli säilyä muuttumattomina juutalaisten keskuudessa eikä niiden muisto saanut hävitä heidän jälkeläisistensä.

3. Kertomuksen keskeinen opetus

Kuninkaan ensimmäistä määräystä ei voitu kokonaan peruuttaa, mutta tämä Mordokain antama määräys antoi juutalaisille oikeuden puolustautua.

Mekin pelastumme. Me emme pysty itse puolustamaan itseämme syntiä ja kadtusta vastaan. Mutta Jeesus on voittanut synnin ja kuoleman. Hän on lähettänyt meille Puolustajan, Pyhän Henkensä. Jeesus lupasi: "Mutta Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä on lähettävä minun nimessäni, hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikesta, minkä minä olen teille sanonut. Rauhan minä jätän teille: minun rauhani - sen minä annan teille. En minä anna teille, niin kuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älköönkään pelätkö." Joh. 14:26-27. Niinpä ne, jotka turvaavat Jeesukseen, saavat elää turvallisesti Hänen apuunsa ja johdatukseensa luottaen.

Jumala on jo iankaikkisuudessa tehnyt päätöksen valita meidät omikseen. Hän varjelee meidät uskossa iankaikkiseen elämään.

4. Muita vastaavia kertomuksia Raamatussa

5. Opeteltava Raamatun lause

"Lapsukaiseni, tämän minä kirjoitan teille, ettette syntiä tekisi; mutta jos joku syntiä tekeekin, niin meillä on puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas. Ja hän on meidän syntiemme sovitus; eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien." 1 Joh. 2:1-2.

6. Lauluehdotus VK 171 (UVK 310)

Herra Jeesus kun täällä vain kanssamme on,
emme kauhistu vastustajaamme.

Viha vaikka on vastaamme sammumaton,
niin me turvaamme Puolustajaamme.

Vaikka kaita on tie ja se taistohon vie,
meille Jeesus on turva ja kilpi.

Siis me uskossa vaan käymme taistelemaan.

Pyhä on tämä tie, pois jo vilppi!

8. Tule, Jeesus, sä meitä nyt vahvistamaan.
Tule, virvoita voimalla taivaan.
Sinun tietäsi auta sä vaeltamaan.
Täällä tyytymään ristiin ja vaivaan.
Tue uskoamme. Tue toivoamme.
Pidä sielumme tallella aina.
Kuule huutoamme, Sinä Auttajamme.
Kuvaa kallis sä sielumme paina.

Herra Jeesus kun täällä vain kanssamme on

Halullisten sieluin hengelliset laulut 1790

Lapualta

Her-ra Jee - sus kun tääl - lä vain kans - sam-me on, em-me
5 Vi - ha vaik - ka on vas - taam-me sam - mu-ma - ton, niin me
kau - his - tu vas - tus-ta - jaam-me. Vaik-ka kai - ta on tie ja se
12 tur - vaam me Puo - lus-ta - jaam-me.
tais - to-hon vie, meil-le Jee - sus on tur - va ja kil - pi. Siis me us - kossa
19 vaan käym me tais - te-le - maan. Py - hä on tä - mä tie, pois jo vilp - pi.

7. Tehtäviä / kysymyksiä (Lähde wikipedia.fi)

Tässä yhteydessä voidaan käsitellä (isompien lasten kanssa) puolustamista/puolustautumista – rauhan turvaamista. Suomen itsenäisellä valtiolla on armeija, jota nimitetään puolustusvoimiksi. Sen tärkein tehtävä on valtion sotilaallinen puolustaminen. Vaikka Jumala sanoo 5. käskyssään: Älä tapa, on oikein, että nuoret miehet suorittavat varusmiespalveluksen ja lupaavat puolustaa isänmaatamme esivallan niin käskiessä.

10.4.2016

8. Muuta huomioitavaa

Juutalainen kalenterivuosi (Lähde: DigIIRT)

Kuukausi: uskonnollinen vuosi	Kuukausi: maallinen vuosi	Nimi	Nykyinen vuosi	Maanviljely	Uskonnolliset juhlat
1.	7.	niisan (aabib)	maalis/ huhtikuu	Ohranleikkuu alkaa.	14. pnä pääsiäinen, 15.-21. happamatt. leivän juhla
2.	8.	iijar (siiv)	huhti/ toukokuu	Vehnänkorjuu alkaa.	
3.	9.	siivan	touko/ kesäkuu	Rypäleet alkavat kypsyä.	6. päivänä hellunta eli viikkojuhla
4.	10.	tammus	kesä/ heinäkuu	Hedelmät alkavat kypsyä.	
5.	11.	aab	heinä/ elokuu	Viininkorjuu alkaa.	
6.	12.	elul	elo/ syyskuu	Viininkorjuu jatkuu.	
7.	1	tišri (eetanim)	syys/ lokakuu	Oliivit ja taatelit kypsyvät.	Uudenvuoden juhla, suuri sovituspäivä, lehtimajanjuhla
8.	2.	markešvan (buul)	loka/ marraskuu	Ohran ja vehnän kylvö.	
9.	3.	kislev	marras/ joulukuu	Ruoho alkaa viheriöidä.	Temppelin vihkimisen muistojuhla
10.	4.	teebet	joulu/ tammikuu		
11.	5.	šebat	tammi/ helmikuu	Appelsiinit kypsyvät.	
12.	6.	adar	helmi/ maaliskuu	Kukkien aikaa.	14. ja 15. pnä puurim-juhla

10.4.2016

